

tilstede. Den ærede Ordfører yttrede nemlig, at ved den Fremgangsmaade, som nu følges, foregribes Spørgsmaalet om, i hvilke Klasser de geistlige Embeder i Fremtiden skulle inddeles; men det forholder sig ikke saa. Der er ved, hvad der afdrages af Embederne, slet ikke Tale om at inddele disse i Klasser; de Afdrag, der ere fste, og som jeg antager — jeg skal strax komme tilbage til dette Spørgsmaal, — man har havt for Die, ere de Afdrag, der ste til almindelige kirkelige Formaal, saaledes som der jo ogsaa er Exempler paa i tidligere Tid, men dette sker kun af saadanne Embeder — der er ganske særlige Undtagelser paa Grund af særlige Forhold, — hvis Lønninger ere betydelig større end det Maximum for Lønningerne, som Alle, saavidt jeg tror, vare enige i at erkjende ved Behandlingen af Lønningsloven for Geistligheden her i Thinget. Det vil maaske være i Grindring, at jeg den Gang havde foreslaaet som Maximum for Lønninger af Præsteembederne 3,000 Rd., fri Bolig og en Jordlod, som passer til to Heste og to Røer. Det er kun paa enkelte Undtagelser nær, hvor særlige Forhold ere tilstede, saadanne Embeder, i hvilke der ste Afdrag, og Afdragene blive ikke større, end at der rigelig bliver tilbage det, som paa denne Maade var ansat for at burde være Maximum for en Præsts Løn. Da Alle have været enige i at anse det for Maximum, tror jeg ogsaa, at det, der er slet i den Henseende, kan finde Billigelse af den ærede Ordfører i det Mindste, men derved sker jo slet ingen Inddeling af Embederne i Klasser, derved sættes kun en Grænse for, hvad Lønningerne blive i Fremtiden. Intet Præsteembedes Lønning paa Landet vil altsaa i Reglen blive større end rigelig 6,000 Kr., fri Bolig og den omtalte Jordlod. De øvrige Embeder blive, som de nu ere. Jeg tror saaledes, at den ærede Ordfører vil indrømme, at der har været en Misforstaaelse tilstede, naar der var Tale om at inddele i Klasser (Ordføreren: Ja!). — Det Forslag, der er optaget i det andet Thing, har vistnok havt for Die at ramme disse Afdrag, der ste til de almindelige kirkelige Formaal, men det rammer tillige en Række andre Afdrag i Embederne, som det vist slet ikke har været Hensigten at ramme, og som tilbels ste i Følge Bestemmelser fra gammel Tid, eller som ere tagne for flere Aar tilbage. Det er nemlig saadanne Afdrag i Embedernes Størrelse, der ste med et bestemt Formaal for Die, hyppigt er det en tilkommende Deling af for vidtløftige Embeder, saadanne Embeder, hvor der f. Ex. er tre Røer, eller saadanne Embeder, hvor Indtægterne ere nogenlunde rigelige og Sognets Omfang saa stort, at det er vanskeligt for en Præst at overkomme det, eller hvor der er en saa stor Befolkning, at det af den Grund er tilraadeligt at dele Embedet. Af disse Grunde er der i Fortiden — og det Samme er slet ogsaa efter den her betegnede Tid, — slet mange Afdrag i de geistlige Embeder, som op-

bevares som særlige Fonds ved de paagjældende Embeder. Naar der er opsparet saa mange Penge, at Delingen kan finde Sted, saa finder den Sted, saa anskaffes der en ny Præstegaard eller en tidligere til Præstegaard i et Sogn bestemt Gaard, som er bortkøbt, bliver ved Fæstebidighed, eller naar man kan udaffordere Fæstet, tagen i Brug som Præstegaard, og saa bliver der gjort de Forandringer, som ere nødvendige, og der bliver da tillagt Præsten en Lønning, der dels kan bestaa i Renter af den opsparede Kapital og dels i de Tiender, der høre til Embedet. Af denne Slags Afdrag er der slet mange ogsaa selvølgelig efter 11te Juni 1875. Som det Vndringsforslag, der er vedtaget i Folkethinget, er affattet, ville alle disse til særlige Formaal bestemte Midler ogsaa blive indbragne i Statskassen, hvilket vistnok slet ikke har været Hensigten. Det, man især i Folkethinget lagde Vægt paa, var ikke det, at Afdragene skete, men derimod, at disse Afdrag samlede i en stor Fond. Men det er en fuldstændig Misforstaaelse, der er slet ikke dannet nogen saadan Fond. De Afdrag, der ste i Embederne, indfattes mellem Stiftsmidlerne paa samme Maade, som alle andre Præstetalbene vedrørende Midler anbringes i Stiftsmidlerne til Bestyrelse af Stiftsøvrighederne. Efter at det imidlertid var blevet klart, har man forladt det Standpunkt, og har nu vendt sig mod selve Foranstaltningen. Man har saaledes i en mærkelig Grad sifitet Standpunkt. Hvad den ærede Ordfører bemærkede, at Summen 50,000 Kr. var vel rundelig ansat, er i fuldeste Maal Sandhed; thi jeg vil neppe gaa for vidt, naar jeg siger, at den er henvend 10 Gange for stor. De Afdrag, der ste i de store geistlige Embeders Indtægter, slet nemlig først efter Aaabsaarets Udløb, sør kunne de jo slet ikke ste, og da de dernæst ste i de store Embeder, hvor i Reglen ældre Præster ere ansatte, er det ofte Embeder, der ere befydede med Pension, og Afdragene kunne først træde i Kraft, efter at Pensionerne ere bortfaldne, og stundom er der jo flere Pensioner, der kunne hvile paa et saadant Embede, saa at der vil gaa lang Tid hen, inden der vil indkomme noget Betsøb af videre Betydning. Den Sum, der her er opført, 50,000 Kr., er mange Gange for stor.

Ordføreren (Plou): Efter hvad den ærede Minister har oplyst, at Afdragene kun ste til den Grænse af 6,000 Kr., som efter Ministerens Forslag ansloges som den højeste Løn, en Landsbypræst maa faae, indrømmer jeg, at der ikke er nogen Fare for, at nogen Klassifikation af Embederne derved kan foregribes, og denne Bemærkning af mig falder altsaa bort.

Sæde: Maaske jeg blot maa fremkomme med nogle faa Bemærkninger. Jeg kan meget godt forstaa, at Fleertallet i denne Sal er mod